

ELŐFIZETÉSI ÁRA :
 Egész évre 8 frt, félévre 4 frt, negyedévre 2 frt.
 Egyes szám 16 kr.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:
 Nagyvárad, Uri-utca 5. sz.
 LANG JÓZSEF KÖNYVNYOMDÁJA.

KAPHATÓ :
 Kiss Dávid, Kutasi D., Pauker Dániel, Sonnenwirth I.
 és Ungár Jenő kereskedésében.

AZ ELADÓ LÁNY.

Baross Gábor: «Ez a kis lány eladó,
 Ki ad többet érte?»

UGYAN MÁR NE MÓKÁZZATOK!

És még vannak jámbor hívők,
Itt van teszem *Bordé* uram,
Várady és jó *Hoványi*.
Mit is fészkelődtek ugyan?
Színházat építenétek
És tervetek csillog, ragyog;
Hejh, de régi ez a nóta:
«Ugyan már ne mókázzatok!»

Mondjunk végre már le arról,
Hogy a városházán *tesznek*.
Az a színház, higgyétek el
Még száz év múlva sem lesz meg.
A mig itt úgy gondolkoznak,
Mint *Kunyhóssy* és más nagyok,
Nem lesz állandó színészet:
Ugyan már ne mókázzatok!

Nem lesz semmi, úgy maradunk
Épen mintcsak száz év óta
S hogyha haladunk is lassan,
Igen lassan. csigamódra:
Oda érünk a hová a
Mádi zsidó is utazott.
Maradjunk tehát a suton,
S többé ne is mókázzatok!

NÉPGYÜLÉS.

Felirat Baross Gáborhoz.

Korona-utca megsántult lakói husvét másod napján népgyűlést tartottak a *Fodor* kovács műhelyében.

A gyűlésen jelen voltak *Örley* Kálmán, *Wertheimstein* Alfréd, *Bölönyi* Sándor, *Dr. Wallner* Ödön, *Dr. Kiss* Ferencz, *Lovassy* Andor, *Papfalvay* Gyula, *Laendler* Ferencz, továbbá a felsőbb leányiskola képviselőjében *id. Gálbory* Sámuel, *Szapora* Ferencz ur és *Bitzentő* Béla.

A jelen voltak elnökké egyhangulag *Dr. Kiss* Ferencz megyei főorvost választották, ki megnyitván a gyűlést így szólt:

Instálom aláson; mindenki ismeri a korona-utcai állapotokat, tehát könyörgöm aláson ezen segíteni kell; mert kérem szívesen így elpusztít bennünket a köszvény és a tyúkszem; azért tehát ajánlom, hogy írjunk egy kérvényt *Baross* Gábor miniszter urhoz, hogy kegyeskedjék lejönni Nagyváradra és szíveskedjék éjjel 11 órakor egy párszor végig sétálni ezen a rettenetes göröngyös és iszonyu sötét utcán.

Az elnöki beszéd után felállott *Örley* Kálmán és a felirat szerkesztésével lovag *Wertheimstein* Alfréd urat kéri megbízni; de a derék kapitány kijelentette, hogy ő úgy az emberek, mint a lovak érdekében kívánja a kövezet javítását, de a feliratot szerkessze meg *Dr. Wallner* Ödön.

A vármegye fiskálisa nem vállalkozott a memorandum elkészítésére, hanem egy lenyalt ötven krajczáros stemplit ajánlott fel a közczéla.

Erre sarokra pattant *Szapora* Ferencz ur és neki gyürkőzve így szólt:

Majd megesáalom hát én!

Helyes! Zúgta rá a gyűlés.

Ugy is történt *Szapora* Ferencz ur leült és a *korona-utcai* járda és világítás érdekében következő feliratot szerkesztette:

»Nagymélságu Broszá Bor miszter ur!

Kegyemes runk!

Isznyu jajtások közt, pokli sötítbe eszedünk Nagy-mélságod lótt, hogy méltasson leprancsolni *Land* urat, a miszteri főmirket; mert a mi czánkon a kü nem puh, hanem kmíny.

Sántunk, mint egy rucz és hjába mongya pap. hogy zörk vilgosság féskedjik neki; mi ránk gyan nem ragy az rök vilgosság.

Alzattal sedezünk hát Nagymélságodnál, mint vas miszternél, méltasson ráprancsolni a pármesterre, hogy több gongy legy a kronuccára.

Ászolgáj

Szapora Ferencz
és társi.

Wallner Dön.

Örly Kálm.

Kiss Ferencz.

Werstám Fréd.

Lendfrencz.

Lovassy Dor.

Blönyi Sándró.

Gálbry Sámel.

FELOSZOLJON-E A „SZÉPÍTŐ-EGYLET“?

Ez a kérdés tartotta lázas izgatottságban Nagyváradot e héten.

A szépítési egylet mai közgyűlésén határoz e kérdésben: feloszoljon-e, vagy nem?

Időszerűnek tartottuk városunk több oszlopos emberét meginterwiewolni ez ügyben, kiknek nyilatkozatait az alábbiakban adjuk:

Miattam feloszolhat! Én úgy is elég szép vagyok. *Farkas Izidorr.*

*

Vannak állapotok, amiket úgy sem lehet *szépíteni*.
Szilágyi Mór.

*

Oszoljon föl — de csak akkor, ha a «Szigligeti-kör» megalakul. *Sípos Orbán.*

*

Modern életünk számos félszégei közepette aggodalomtelt lélekkel látom egyik tulajdonképeni társadalom-alkotó ösztönünknek: a nemes és szép társulási ösztönnek túltengésében szenvedő kóros elfajulásának gyászos tünetét és immár a társadalomra nem hasznos, de károkozó, pusztítást gyakorló sikertelen eredményét és eredménytelen sikerét. Az egész szépitési egyelet ferde, mint a pisai torony.

Oszoljon föl!

Dr. V. Zs.
(Olasz ég alól.)

*

«Városom» fejlődése érdekében okvetlen szükségesnek tartom a «szépitő egyelet» főnmaraadását és annak legkiválóbb jövőbeli feladatául ajánlom kimondatni Dús László szobrának felállítását.

Anonymus.

*

Disztelt előttem szóló nészetéhez én is satlakosozom.

Huncsák János, m. k.

FURA HÍREK.

Az utolsó előadás az aradi színházban május 3-án lesz. «*A kis molnárné*»-t adják; azután átjönnek *Nagyváradra* s itt a *László-malomban* tartják a megnyitó előadást; még pedig a «*Fene-jerekek*» színrehozatalával; mint halljuk, a *Schlesinger* szerepét a *kis molnár*: Szilágyi Mór műkedvelő úr adja.

*

Értekezlet. Az adóhivatali tiszték országos értekezletet tartottak folyó hó 18-án és 19-én Budapesten. Ez értekezletre városunkból *Dobos Károly* és *Pecsétes Dávid* utaztak fel. Pecsétes úr az elsők között *foglalt* helyet. *Dobos* úr pedig beszélt egyszer-kétszer és utánna senki többet háromszor.

*

Bagaméri régiségek. *Csige* Gergely bagaméri földműves egy arannyal kivert velencei ezüsfonásos övet talált; melyet az előljáróság jeles régészünk: *Szász Ágoston* úrhoz küldött be; ki megállapította, hogy a pitykével kivert öv a *Gertrud* királyasszony *dunyhakötője* volt; kérdés hol van a pellenka?

*

Antwerpenben a «szabad kereskedők ligája» hat napig tartó nemzetközi kongresszust tart. Ezen az értekezleten a következő nagyváradai czégek vesznek részt: *Nyelves* Rébék aprómarha-, *Kohn* Jakab toll-, *Gerber* Izsák bőr- és *Spitz* Emánuel csont és rongy szabad-kereskedők.

*

Híre járt, hogy meg fogják ünnepelni a Magyar Király koronázási jubileumát. *Waldmann* Lajos azonban kijelentette, hogy még eddig nem tud róla semmit.

*

A korona. Rendezik a valutát; az új érték neve *Korona* lesz; ezután adnak majd «*Koronát szereltemért*» és «*Szerelmet koronáért*».

KASZINÓ - BÁL.

— Éjféli jelenet. —

A «*Biharmegyei Kaszinó*» csendes.

Zámbory László lehajtotta sovány fejét a billiárdra és mély érzéssel horkol.

A társalgóban senkisésem társalog, az olvasó teremben senki sem olvas, a könyvtárban egy lélek sem búvárkodik; sőt még a kártya-szoba is üres, zajtalan.

Csak a nagy teremben pislog a szendergő *Zámbory* László feje felett egy sápadt gázláng, egy lobogó égi nyelv.

Gonosz manók altatták el a derék férfiút.

Az óra tizenkettőt ütött.

Éjfél van.

Bimbam, bimbam, bimbam.

Bimbam bimbam bumm!

A butorok megrecscsennek, az asztalok fiókjai fel pattannak.

Egyik szegletben a sakkfigurák ugrálnak.

A sárga *királyné* nyakába borul a fekete *királynak*, a *futó* neki szalad *lónak* a *bástyákat* megtámadják a *paraszto*k.

Van harcz és háboru. A billiárd golyók is bele vegyülnek a csatába. A karambol bombák neki vágódnak a *Zámbory* László fejének.

A szendergő férfiú egyet makkan, de azután megint elalszik.

Hanem új élet új csattogás támad az olvasó szobában. Huhogni kezd a «*Bagoly*»; vígan ugrál a kis «*Borszem Jankó*»; Kakas Márton «*Üstökébe*» ragad «*Bolond Istók*»; zörög, csörög a «*Pesti Hírlap*»; ásit a «*Nemzet*» nyujtózódik az «*Egyetértés*» és az «*Ország Világ*» nézi, mint kevélykedik a «*Hét*».

De elhallgat valamennyi, mert megszólalt az «*Uram Bátyám*»:

Czimbórák; csináljunk egy tréfát; törjünk tubákot a *Zámbory* orra alá.

Jól van, törjünk!

Valamennyien leugráltak tehát az asztalról és összeszedték a földről az eldobott szivarvégeket; azután szétmorzszolták és a gonosz «*Nagyvárad*» oda tartotta a szendergő férfiú piros orra czimpája alá a tubákot: Hápczi!

Hüpczi! Prüsszentett a kaszinó érdemes felügyelője és azután ismét tovább aludt; az ujságok pedig visszamentek az olvasóba pletykálni.

De alig huzták ki a lábukat, nagy csattogások között berepültek a kártyák.

Az öreg *Itel Reding* medvebőr bundáját ráterítette a *László* ur hátára és hatalmas kardjával vakarni kezdte a füle tövét.

Meg se mocszant a nagy álmodozó; sőt arra sem hederített, mikor *Valter Fürt* deres szakállába markolt. *Harras Rudolf* is hiába csiklandozta vaskeztüijével a gégejét, arra sem ébredt fel.

A komoly *Stauffacher Werner* mutató ujját az ajkára téve s fejét megrázva, így szólt: na még ilyen álomszuszit sohasem láttam; esküszöm, én se láttam, kiáltott fel karját ég felé tartva a bölcs *Melchtahl Arnold*.

De a derék tökfilkó nem hagyta annyiba a dolgot, hanem szoritani kezdte a *Zámbory* úr nyaka csigóját.

Czimbora ébredj! *Laczikám*, állj sarokra!

És *Laczika* csakugyan felébredt.

Álmos szeméit megdörzsölve, így szólt: ej, mi a patvar zaj, élénkség van ebben az elátkozott kaszinóban?

Mulassunk fiu! rikkantott rá *Ulrich Rudenz*.

Jaj — instálom — nem lehet; mert nincsen itt bor, csak tinta.

Mindegy; igyunk tintát!

Ugy is lett!

Sarkig kinyitottak minden ajtót; az asztalokat összehúzták és azok tetején tánczoltak a *Dámák* a *Skizzel*, a kis *Pagáttal*, a *Pubbal*, meg a többi uri gavallérokkal.

Na lám, hogy tudunk mi kaszinó-bált csinálni, szólott *Gessler Hermann Tell Vilmosnak*.

Jer ide *Laczi*! Tök a trompf; kiáltott nagy lelkesedéssel a *kujoni pásztor*.

Igyunk brudert; makogott, nyefegett a *Veres király*, meg a *Zöld dísznő*.

Zámbory László nem ellenkezett.

Tánczolt, mulatott, nyakalta a tintát és per tu lett az egész kártya-kompániával.

Na ez már uri mulatság! sóhajtá boldogan és a temérdek tintától elázva, álmosan, mámorosan végig, nyult a billiárd asztalon.

Az előkelő társaság dákokkal kezdte el csiklandani az oldal bordáját; de bizony hiába való volt a fáradság; mert nem tudtak többé életet verni belé; sőt mennél jobban incselkedtek vele, annál jobban horkolt a felügyelő ur.

A pajkos manók is belefáradtak a vígalomba és szép csendesen visszavonultak az asztalfiókba.

Virradni kezdett.

A felkelő nap megaranyozta a *Zámbory* László orrahegyét s mikor felébredt, azon gondolkozott, hogy a lezajlott vígalom, az a pompás, pajkos czéczó álom volt-e, avagy valóság?

A zajos táncmulatság, az a zürzavaros összevisszaság egészen elbódította, elkábította szegény *Zámbory Lászlót*.

Kioltotta tehát a feje felett lobogó lángot és lassan,

lecsüggesztett fejjel ment kifelé az ajtón; recsege, ropogva dúdolá, hogy ilyen pezsgő, eleven életről szeretek én álmodni a *Biharmegyei Kaszinóban*.

ANYÓS ÉS VŐ.

— Családi jelenet. —

— Már megint kezdi!

— Óh, istentelen, kicsapongó ember; az ön életmódja elkészerít; a sok bosszankodás és aggodalom miatt már egészen *lesoványkodtam*.

— Legalább könnyebben elviszi az ördög.

FÜRDŐBE!

Megnyilott a Püspökfürdő,
Bugyog a jó, meleg víz,
Menjen oda minden ember,
Kinek zsebében van-píz;
Elmulik ott a podegra
S vígan ugrunk, mint a zebra.

HUSVÉTI ÖNTÖZKÖDÉSEK.

Husvét ünnepén saját kiküldött tudósítónk információja szerint, következő belső, jó barátok öntözték meg egymást:

Dr. Sarkadi Lajos dr. Pályi Edét; Rezey Szilvius Diamandy Miklóst; Walter Antal Waldmann Lajost; Ditrói Mór Aradi Gerőt; Beczkay Lajos Csobánczy Lajost; Dús László Huncsák Jánost; Weiszlovits Adolf Germán Károlyt; Rádl Ödön Jelenfy Kornél törv. elnököt; Rimler Károly Niedermann Vilmost; Bergsmann Jakab Ternyei Antalt; Mentor Radó Ignácot; Sarkady Ignác Kelepecz Dezsőt.

BÖRTÖN-DALOK.

IRTA

Rab Rácz Mihály.

ELITÉLVE.

(Andante.)

*A szegedi csillagbörtön aljában,
Rácz Mihály úr vizet iszik bívában;
Kezén lábán a nehéz láncz megcsördül,
Két szeméből még a köny is kigördül.*

*Sohajtozik a szegény rab s így kiált:
Nem loptam én sem tinót, sem paripát;
A sárréti bicsakom sem onta vért
És szenvedni mégis kell a tollamért.*

IHATNÁM!

(Forte.)

*Nyissa ki kend azt az ajtót
Porkoláb;
Vagy egy kis bort hozzon ide
Legalább!
Hadd csendüljön ajkamon a
Honi dal;
Hadd tüzelje poshadt vérem
Az ilal.*

(Frissen.)

*Mit mond kend?
Nem lehet
Kortyolni
Hegy-level?
Happ, happ, happ!
Hol a csap?
Jegyző vagyok
Én, nem pap*

ZSOLTÁR.

(Kegyesen.)

*Mint a szép hóes patakra
A szarvas kívánczik;
Lelkem úgy óhajt Váradra,
De nem lehet nyolcz napig.
Óh mért voltam balga, dőre?
Méri is bántottam Justhot?
Most gégém nem éri löre
És nem ihatok mustot.*

IZÉ.

— Hecczpáli Justh Sándor leleplezése. —

Mit izél az az izé!

Most már megint trucczolnak velem a városházán, nem csinálnak semmit, csak azért, hogy én ne izélhessek, mert világos dolog, hogy a semmibe csak nem izélhetek.

A polgármester meg van rökönödve. Bezzeg semmit sem mer csinálni az én izém nélkül, fél, hogy leleplezem. Azt hiszem, hogy a közgyűlést is azért izélték el erről a hónapról a jövőre, hogy ne leplezhessek most senkit.

Hanem hallom, hogy a megyei bizottsági tagok ott akarják tartani az izéjüket a városházi tanács-teremben, és hallom azt is, hogy a tanács ezt megengedte. Jól van no, még ebbe én is beleizélek.

Bele ám, mert én nem engedhetem, hogy a város vagyonát elprédálják. Fizessen a megye árendát a városnak, ezen a pénzen is lehet egy pár városi bika szarvára gombot csináltatni. Srófolni kell a megyét, a hol lehet.

Itt van a Baross Gábor ur rendelettye is. Persze, hogy a polgármestert nem érti meg. Baross csak az én izémre ad valamit, a mint ezt a hídköveknél is megmutatta. Küldjön fel a város engem, majd megmagyarázom én neki, hogy milyen nagy szükségük van Nagyváradon a póstaigazgatóságra az izéknek.

Megmagyarázom neki, hogy ne izélje el azt az igazgatóságot máshova, mert mi Váradiak mindennap sok izét adunk fel a postán.

Szívesen cselekszem én ezt, csak fizesse értem a város szállítási költséget — egyebet semmit, a többit osztán ingyen izélem, mert nálam mindig első a közérdek és a polgárok izéje.

TASZITÓ BÁ'

NAGYOT MONDÁSAI AZ «UJ-VILÁGBAN».

Nú, képzeljétek, mennjire szórokozott vadjok. A moltkor, mikhar aljan nadjon esett az eső, a hónom alatt vált az esernyőm és én tsopa szórakozásból nem az esernyőt, hanem a bogycellárisomat nyitottam ki s azt tartottam a fejem felé. Sak akkor vettem már észre a tévedést, mikar fídjelmeztettek rá.

Bánnám is én, ha az egész pasthát elvinnék Nadjváradról! Legalább sahasenem kapnám meg a hitelezők felszólító leveleit.

A mólt héten oljan hideg lette edjszerre, hodj egy megyei diórnista kénytelen valta magára venni a zálogczédolat, a mire a télkabátját *Bartsch*-nál betette.

Thavajj a fiamat examináltam a számtanból. Hát mandak, mandjad meg nekhem, ha khapjátok ti ütén ütven baraczkát, szház szilva, üt görög dinnye, hós nyári alma és két liter földi epret, mi jotja khölön-khölön edjnek-edjnek?

Hasfájás! felelte ű röviden, űe ukosan.

Wiehájszt! Ti nem thodjátok, hodj mi az a plágium? Nű, hát megmadjarázom nektek: Ha valaki lop és rajta kapják, az talvajj, de a ki ógy lop, hodj nem kapják rajta, arra sak azt mandják, hodj plá-gizált.

Mégsem akas ember az a Rótschild, akármilyen gazdag. Mert ha akas valna, akar beváltaná az egész vadjonát sopa négykrajczáros sosztertallérokra. Majd akkor szeretnék én látni, hodj emelne el tőle a pénztárosa két millió forintot edj shommába.

Zoll iach e zoi lébn!

RÍMETLEN KÁDENCZIÁK.

— Kis gyakorló nagyváradí poéták számára. —

*Nem áll Búsch már mint egy czövek.
Agyonüték a híd . . .*

*Fekszik kórházban sok páter,
Meggyógyítja doktor . . .*

*Ha az ember feje boros,
Jaj böh szűk a Bazár . . . !*

*Nem lesz színház, csak fabódé,
Hiába is számít . . .*

*Iványi úr pennát ragad
S mivel száján nincsen lákat
Igy szól: tudni akarom,
Hogy mit ettek Bű . . . ?*

*Főszámvevő Ragány János
Számadása nem hi . . .*

*Gippman Antal nem nyál szappant,
Hanem inkább eszik . . .*

*Azt kérdezem tőled végre,
A Löblé-gyár mikor . . . ?*

SOROZÁSKOR.

Bizony csak satnyának találta ezt a generációt a sorozó-bizottság. Hanem ha kevés is volt a «tauglich», annál több volt a humoros jelenet, ami hát mégis vigasztalta némileg a bizottságot.

*

Egy szálas legényt, hosszas vizsgálás után megszólít az orvos:

— Van valami baja?

— Van bizony kérem alásan.

— Micsoda?

— Hát csak az, hogy sehogysem akar megnőni a bajuszom.

No azért besorozták a szegény legényt a «nagy baj» daczára is.

*

A *Veiglstock* Móricztól pedig azt kérdezte az őrnagy; hogy: mi a foglalkozása?

— Hát kérem «házi jerek» vadajok.

— Mondja magyarul.

— Hát kérem *privátyid*.

*

Egy másik III. korosztályu hadköteles nagyon alacsonyra talált nőni. Kétszer szuperálták már ki, harmadikszor tehát egész biztosra ment a mérték alá.

Mily nagy lón azonban réműlete, mikor a mérő baka elkiáltja magát 155, a mi annyit jelent, hogy éppen megüti a mértéket.

Nagyságos kapitány urak, kiált fel ijedten a fiú; tessék nekem meghinni, hogy ha le volna nyirva a hajam tövig, csak 149 volnék.

Mikor mindezek daczára is bevették, rimánkodóra fogta a dolgot:

«Ugyan kérem alásan kapitány úr, nézze meg előbb, hát hogyha mégis hamis az a mérték!»

*

Egyik homorogi suhancz pedig váltig feszegette a mellét, hogy csak vegyék be.

«Untauglich!» kiáltott az orvos.

«Ejnye doktor úr, szölt erre a suhancz, ne tegyen már rajtam ilyen szégyent! Mit szölnak majd ehhez a homorogi lányok!»

*

Volt olyan is, a kitől azt kérdezték, hogy mivel foglalkozik.

Hogy mivel? felelt a kérdezt; jelenleg a «Nagyvárad» 20 frankos h irpályázatára pályázom.

*

«Tauglich!» szöltak a cigánylegénynek. Várjon itt, majd meg fog esküdni.

«Kesenem alásan! válaszolt a more, nem ákarok én házasodni.

A szórakozott ember.

— Igaz történet. —

Berczenczey Péter egyike a legszórakozottabb embereknek; a múltkor meg is lakolt a bandzsalságáért.

Egyik barátja *Búbos* Ferencz megházasodott, *Gúnár* Dénesnek pedig a felesége halt meg.

A szórakozott *Berczenczey* elővette a névjegyét és az egyikre ráírta a szokásos gratulációt, a másikra pedig a részvétet; csakhogy a levelet összetévesztette és az új házás *Búbos* Ferencznek ezt a névjegyet küldte el:

Kedves barátom!

A reád nehezedő sulyos csapás alkalmával fogadd őszinte részvéte met.

A gyászoló *Gúnár* Dénesnek pedig a következő jó kívánságot tette postára:

Édes c zimbora m!

Szívem mélyéből kívánom, hogy légy mindig oly boldog, mint a mai napon.

Mikor ezt a levelet megkapta *Gúnár* úr, azonnal kihivatta *Berczenczey* Pétert és levágta a jobb fület; *Búbos* Ferencz szintén dühbe gurult az őszinte részvétért és lecsapta szegény Péter úrnak a bal fület.

A szerkesztő postája.

B. J. (Kolozsvar.) A levélre levél ment. — **Figyelő.** (B.-Ujfalu.) Nem olyan nagy dolog; de hát ezen a helyen szivesen helyreigazitjuk annak a lapnak a tévedését, mert *Csanády* Jenő nem főszolgabíró, hanem szolgabíró; nem is a *Fényes* Imre, hanem a *Fényes* Lajos leányát vezette oltárhoz és nem is kedden, hanem szerdán délután. — **Vezuv.** Felhasználtuk. Üdvözöljük a régi munkatársat az új helyen is. Csak mennél gyakrabban! — **B-ó.** (B-r.) Új problema, hogy: «Mit ittak hát N-n?» Azt hisszük, hogy itt nem az a kérdés, hogy mit, hanem mennyit. — **Kere Pal.** (Helyben). Miután ön az adomájával pályázott, nem lenne szives egyuttal megírni nekünk azt is, hogy hol kell az ön adomájában nevetni. Mi ötször olvastuk át lelkiismeretesen, de legjobb igyekezetünk daczára sem tudtunk rájönni. — **Riporter.** Nem akarunk olyan sokszor és sok helyen foglalkozni az illetőkkel; pláne olyan éles hangon.

Felelős szerkesztő: LOVASSY ANDOR.

Társszerkesztő: FEHÉR DEZSŐ.

Kiadótulajdonos: LANG JÓZSEF.

LEGOLCSÓBB NAPILAP!

A «Nagyvárad» Iványi Ödön kitünő szerkesztésében mindennap, még vasárnap után, hétfőn is meg-

jelen, oly változatos és új hirtartalommal, hogy még a fővárosi lapokat is mindenkor megelőzi.

A közkedvelt lap előfizetési ára:

SZÉTKÜLDÉSSEL:		SZÉTKÜLDÉS NÉLKÜL:	
Egész évre	10 frt — kr.	Egész évre	8 frt — kr.
Fél évre	5 » — »	Fél évre	4 » — »
Negyed évre	2 » 50 »	Negyed évre	2 » — »
Egy óra	1 » — »	Egy óra	— » 80 »

Megrendelhető a lap kiadóhivatalában: Nagyvárad, Olaszi, Uri-utca 702. sz. LANG JÓZSEF nyomdája.

Ujdonságok!

Az 1892-diki

tavaszi idényre

nagy választékban érkeztek meg

bel- és külföldi női ruha-szövetek

a legegyszerűbbtől a legfinomabbig.

Legujabb **napernyők** dús választékban,

melyek megtekintését tisztelettel kéri

SZANDICZ ADOLF

171

NAGYVÁRAD, Bémer-tér, Lévy-ház.

— A legolcsóbb ár minden darabon látható. —

Női ruhaszövet minták kívánatra ingyen és bérmentve.

Vászon, chiffon, kreton, zephir és rövid árukban nagy választék.

STERN LIPÓT

férfi szabó

NAGYVÁRAD, OLASZI, FŐUTCZA,

a Bazár-épülettel szemben.

A közelgő tavaszi idény alkalmából értesitem a t. közönséget, hogy bel- és külföldi

tavaszi ruhaszöveteim

megérkeztek és nagy választékban rendelkezésre állanak.

Biztosítva eddigi törekvésemről, hogy a t. megrendelő közönség teljes megelégedését kivívni iparkodtam, van szerencsém a t. közönség szíves pártfogását kérni.

Teljes tisztelettel

STERN LIPÓT,

férfi szabó.

27

Helyiség-változtatás.

Fried Ignác

női szabó termét

folyó év május hó 1-én

Ujváros, Nagynémet-utca Lőw

Salamon-féle házba

helyezi át.